

HÂMİT AYTAÇ'IN ÖDEMiŞ KUBBELİ CÂMİİ'NDEKİ YAZILARI*

Yrd. Doç. Dr. Bilal SEZER**

Öz

İzmir'in Ödemiş ilçesinde Cumhuriyet Devri yapılarından Kubbeli Câmîi'nde son devrin meşhur hattatı Hâmit Aytaç'ın hat levhaları bulunmaktadır. Bu yazılar Hâmit Aytaç'ın olgunluk devri yazılarından. Yazıların hangi tarihte ve kim tarafından buraya getirildiği bilinmemektedir.

Anahtar Kelimeler: Ödemiş, Kubbeli Câmîi, Hamit Aytaç, Celî Sülüs.

Calligraphies Of Hâmit Aytaç in Kubbeli Mosque in Ödemiş

Abstract

Hâmit Aytaç's calligrapher drawings, calligraphers of recent period, are available in Kubbeli Mosque in Ödemiş town of Izmir. These drawing belong to Hâmit Aytaç's mature term. It is unknown that these drawings are brought here by whom and when.

Key Words: Ödemiş, Kubbeli Mosque, Hamit Aytaç, Djali Thuluth.

Giriş

İzmir'in Ödemiş ilçesindeki Kubbeli Câmîi'nde son devrin meşhur hattatı Hâmit Aytaç (ö. 1982)'ın yazıları bulunmaktadır. Bu çalışmamızda, Hâmit Bey'in daha önce hiç konu edilmemiş bu yazılarını sanatsal açıdan değerlendirmeye çalışacağız.

Ödemiş

Ödemiş, İzmir'e bağlı 65 bin nüfuslu bir ilçedir. İzmir'e uzaklığı 113 kilometre, yüz ölçümü 1212 kilometrekare deniz seviyesinden yüksekliği 123

* Bu makale, II. Diyarbakır Geleneksel El Sanatları Sempozyumu'nda (31. Mayıs – 1.Haziran. 2007) sunulan poster bildirinin genişletilmiş halidir.

** Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Geleneksel Türk El Sanatları Bölümü ERZURUM.

metredir. Küçük Menderes havzasının sulak ve bereketli toprakları üzerine yerleşmiş olan Ödemiş'in kuzey doğusunda adı tarihte mitolojik öykülere karışmış Bozdağlar (2175 m), güneyinde ise Aydın dağları (1646 m) bulunmaktadır. Akdeniz ikliminin hâkim olduğu bölgede ilk yerleşim yaklaşık beş bin yıl öncesine dayanır. Günümüze kadar birçok medeniyet hüküm sürmüştür.¹

Kubbeli Câmii

Kubbeli Câmii, Ödemiş'te yapılan Cumhuriyet devri yapılarından. Câmii eski lise binasının kuzeyinde yer alır. Câminin olduğu mahalde vaktiyle Binbaşızâde Medresesi bulunuyordu. Medreseler lağvedilince İl Dâimi Encümeni, 1927 tarihli bir kararıyla yanı başındaki okula (lise) devretti. Belediye medrese ile okul arasından yol geçirince, bu yeri Ali Köymen satın aldı ve bir heyet oluşturarak câmii yapmaya karar verdiler. Bu heyette yer alan şahıslar şöyledir: Tavaslı İsmail Hakkı (başkan), Cevat Noyan, Mehmet Aygen, Suphi Kılınçoğlu, Kebapçı Hacı Mehmet, Galip Keskin, Abdülkadir Kaynar ve Necip Çerçi. 1950 yılında inşaatına başlanan câmii, 12 Nisan 1955 tarihinde, Ramazanın ilk günü halkın hizmetine girdi.²

Hâmit Aytaç

Asıl adı Şeyh Mûsa Azmî olan Hâmit Aytaç 1891 yılında Diyarbakır'da doğdu. Babası Zülfikâr Ağa, annesi Müntehâ Hanım'dır. Diyarbakır'da sıbyan mektebini, askerî rüşdiyeyi ve idâfiyi bitirdikten sonra 1908'de yüksek tahsil için İstanbul'a gitti. Bir yıl Mekteb-i Nüvvâb'a devam ettikten sonra Sanâyi-i Nefîse Mektebi'ne kaydoldu. Fakat geçimini temin için Gülşen-i Maârif Mektebi'nde hat ve resim hocası olarak çalışmaya başladı. Rüsûmat Matbaâsı, Mekteb-i Harbiyye Matbaâsı ve Erkân-ı Harbiyye-i Umûmiyye Matbaâsı'nda hattat olarak çalıştı. Mûsa Azmî Bey memuriyeti yanında Bâbîâlî'de Hattat Hâmit Yazı Yurdu'nu açarak piyasaya yazılar yazmaya başladı. Bir süre sonra resmi görevinden ayrılıp kendini tamamen bu işe verdi. Harf inkılâbından sonra atölyesini grafik atölyesi haline getirdi. Bunun yanı sıra yazı ile irtibatını kesmedi ve yurt içi ve yurt dışından gelen özel siparişleri değerlendirdi. 1960 yılında Paşabahçe Cam Fabrikası'na girdi ve 1975'te emekliye ayrıldı. 19 Mayıs 1982'de vefat etti.

¹ Yılmaz AKKAN ve Arkadaşları; *Ödemiş Kültür Envanteri*, İzmir, 2001, s. 3.

² Halil DURAL, *Ödemiş Tarihi* (Yay. Haz. Dr. Sabri Yetkin), İzmir, 2004, s. 187.

Hâmit Bey ilk yazı derslerini sıbyan mektebinde hocası Mustafa Âkif (Tütenk) Bey'den aldı. Askerî rüşdiyede Yüzbaşı Hilmi Bey'den sülüs, Vâhit Efendi'den rık'a meşketti. Ayrıca Hoca Esad Efendi ile Kolağası Ahmet Hilmi Efendi'den de sülüs ve nesih dersleri aldı. İdâdi yıllarında, Mustafa Râkım³ (ö. 1826) yolunda bir hattat olan akrabası Abdüsselam Efendi'den sülüs ve celîsini ilerletti. İstanbul'a geldiğinde Hacı Nazif Bey⁴ (ö. 1913)'den celî sülüs, Reîsülhattâtin Kâmil Akdik⁵ (ö. 1941) ile Neyzen Emin Yazıcı⁶ (ö. 1945)'dan sülüs ve nesih yazılarında faydalandı. İsmail Hakkı Altunbezer⁷ (ö. 1946)'den

³ Mustafa Râkım: 1171/1758 tarihinde Ünye'de doğdu. Küçük yaşta İstanbul'a gelerek ilmî tahsili yanında ağabeyi İsmail Zühdi (ö. 1806)'den sülüs ve nesih meşk ederek 1769 tarihinde icâzetini aldı. İcâzet aldığı anda kendisine "Râkım" mahlası verildi. III. Derviş Ali'den de yazı meşketti. İstanbul ve Anadolu Kazaskerliği görevlerinde bulundu. Mustafa Râkım celî sülüs ve tuğrada "mektep" oluşturarak kendisinden sonraki sanatçıları derinden etkiledi. 1241/1826 tarihinde vefat eden Râkım, Karagümrük'teki türbesinde medfundur. Bkz. Mehmet Süreyya, *Sicil-i Osmâni*, İstanbul, 1308, c. II, s. 365; İbnülemin Mahmut Kemal İnal, *Son Hattatlar*, İstanbul, 1970, s. 273; M.Uğur Derman, *İslam Kültür Mirasında Hat Sanatı*, İstanbul, 1992, s. 204; Ali Alpaslan, *Osmanlı Hat Sanatı Tarihi*, İstanbul, 1999, s. 79; Muhittin Serin, *Hat Sanatı ve Meşhur Hattatlar*, İstanbul, 1999, s.133; Şevket Rado, *Türk Hattatları*, İstanbul, 1984, s.196.

⁴ Mehmet Nazif Bey: 1262/1846 yılında Ruscuk'ta doğdu. İstanbul'a geldi ve Enderûn'a intisâb etti. Önce Şefik Bey'den, sonra Abdülahad Vahdetî Efendi'den sülüs ve nesih yazılarını öğrendi. Sâmi Efendi (ö. 1912)'den talik, celî divânî, tuğra ve celî sülüs öğrendi. Erkan-ı Harbiye Dairesi hattatlığında bulundu. 1331/1913 yılında vefat etti. Bkz. İbnülemin, *a.g.e.*, s. 232; Derman, *a.g.e.*, s. 219; Alpaslan, *a.g.e.*, s. 91; Serin, *a.g.e.*, s. 162; Rado, *a.g.e.*, s. 242.

⁵ Ahmet Kamil Efendi:1278 /1861yılında İstanbul Fındıklıda doğdu. İlk tahsilini yaparken mektebin yazı hocası Süleyman Efendi'den hat meşk etmeye başladı. Rüşdiyeyi bitirdikten sonra Dâhiliye Muhasebesi'ne memur oldu. Sami Efendi'den sülüs-nesih yazılarından 1301/1884'de icâzetname aldı. Kamil Efendi, Divan-ı Hümayun'da tuğra çekmesini, divani ve celi divani yazmasını yine Sami Efendi'den öğrendi. Medreset'ül-Hattâtîn'de sülüs ve nesih, Galatasaray Sultani'sinde rık'a dersleri verdi. 1360/1941 yılında vefat etti. Bkz. İbnülemin, *a.g.e.*, s. 168 ; Rado, *a.g.e.*, s. 253 ; Derman, *a.g.e.*, s. 222 ; Alpaslan, *a.g.e.*, s. 95 ; Serin, *a.g.e.* s. 183.

⁶ Emin Efendi: 1300/1883 yılında İstanbul Tophane'de doğdu. Rüştiye tahsilinde yazı öğrenmeye başladı. Usûlüne göre yazı meşketmemekle birlikte sülüs ve nesih yazılarını ağabeyi Ömer Vasfi ve Çukurcumalı Kadri Efendi'den öğrendi. Sonraları Sâmi Efendi'ye gidip celî yazıyı öğrendi. 1364/1945 yılında vefat etti. Bkz. İbnülemin, *a.g.e.*, s. 80; Rado, *a.g.e.*, s. 235; Derman, *a.g.e.*, s. 228.

⁷ İsmail Hakkı Altunbezer:1289/1873 yılında İstanbul Kuruçeşme'de doğdu. Babası hattat Mehmet İlmî Efendi'dir. Sülüs ve nesih yazılarını babasından meşk etti. Sami Efendi'den divani, celi divani, celi sülüs ve tuğra çekmesini öğrendi. Muhtelif mekteplerde rık'a, Medreset'ül- Hattatin'de tuğra ve celi sülüs muallimliğinde bulundu. Şark Tezyini Sanatlar Mektebi'nde, 1936'dan sonra Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nde tezhip dersleri verdi. 1345/1946 yılında vefat etti. Bkz.İbnülemin, *a.g.e.*,

tuğra çekmesini geliştirdi. Talikte bir müddet Hulûsi Efendi⁸ (ö. 1940)'ye devam ettiyse de daha çok Mehmet Esad Yesârî⁹ (ö. 1798)'nin yazı örneklerinin etkisinde kaldı ve onun yolunu benimsedi. 1916'dan sonra yazılarında “hâmid” imzasını kullandı ve daha çok bununla tanındı. Celî sülüste Râkım ve Sâmi Efendi¹⁰ (ö. 1912)ler yolunda mükemmel eserler meydana getirdi. Sanat hayatının en parlak devresi 1920 ile 1965 yılları arasına rastlar.¹¹

Hâmit Aytaç'ın sanatını geliştirmede şahsi gayreti ve çabası ön planda gelir. O eski usûlde bir hattatın yanında yetişmiş olmayıp daha çok hat otoriteleriyle mütâlaa ve müzâkerelerde bulunarak ve eski hattatların yazı örneklerini sabırla ve titizlikle inceleyerek ilerlemiş ve başta celî sülüs olmak üzere sülüs, nesih, celî talik ve diğer yazı çeşitlerinde hemen hemen aynı kudrette kalem kullanan bir sanatkâr şahsiyetiyle kendisini sanat çevrelerine kabul ettirmiştir. Hâmit Aytaç, İslâm yazı

s. 97 ; Rado, *a.g.e.*, s. 258 ; Derman, *a.g.e.*, s. 225 ; Alpaslan, *a.g.e.*, s. 127 ; Serin, *a.g.e.*, s. 178)

⁸ Hulûsi Efendi: Fatih dersiâmlarından ve Dâruşşafaka hocalarından Hâfız Mustafa Efendi'nin oğlu olarak 1286/1869 yılında İstanbul Çarşamba'da doğdu. Hulûsi Efendi sülüs- nesih yazılarını Muhsinzâde Abdullah Bey'den öğrendi. Talik hattına Hasan Hüsnu Efendi'den başlayıp, Çarşambalı Hacı Arif Bey'den tamamladı. Fakat asıl feyz aldığı üstad Sami Efendi (ö. 1912)'dir. Hulûsi Efendi 1358/1940 yılında vefat etti. Bkz.İbnülemin, *a.g.e.* , s. 551; Rado, *a.g.e.* , s. 252; Derman, Hattat Hulûsi Efendi, *Lâle Dergisi*, VII, Aralık 1990, s. 15–20; Alpaslan, *a.g.e.* , s. 182; Serin, *a.g.e.* , s. 261.

⁹ Mehmet Esad Yesârî: İmâd tesirindeki nestalikin babası sayılan Esad Efendi, İstanbulludur. Sol eliyle yazdığı için kendisine “Yesârî” denmiştir. Dedezâde Seyyid Mehmet Efendi'den meşketti ve icâzet aldı. Sultan III. Mustafa zamanında sarayda yazı hocalığı yaptı. Yesârî, Türk Nestalik Ekolü'nün doğmasında baş rolü oynadı.1213/1798 yılında vefat etti. Bkz.İbnülemin, *a.g.e.* , s. 535; Rado, *a.g.e.* , s. 182; Alpaslan, *a.g.e.* , s. 166.

¹⁰ Mehmet Sami Efendi:1253/ 1838 yılında İstanbul'da doğdu. Sıbyan Mektebi'nde okuyup onaltı yaşındayken Maliye Kalemî'ne girdi. Divan-ı Hümâyûn Nâmenüvisliği ve Nişan Kalemî Hulefâlığı vazifelerinde bulunduktan sonra, aynı kalemin mümeyyizliğinden emekliye ayrıldı. Sülüs ve nesih yazılarını Boşnak Osman Efendi namında bir mahalle mektebi hocasından, celi sülüsü Mustafa Rakım (ö. 1826)'ın talebesi Recai Efendi (ö. 1874)'den, divani, celi divani ve tuğrayı Nasih Efendi (ö. 1885)'den, talik yazıyı Kıbrısizâde İsmail Hakkı Efendi (ö. 1862)'den, celi talik yazıyı Ali Haydar Bey (ö. 1870)'den, rık'a yazıyı Mümtaz Efendi (ö. 1871)'den meşk etti. 1330/1912 yılında vefat etti ve Fatih Camii hazîresine defnedildi. Bkz.İbnülemin, *a.g.e.*, s. 359 ; Derman, *a.g.e.*, s. 217 ; Rado, *a.g.e.*, s. 239 ; Alpaslan, *a.g.e.*, s. 122 ; Serin, *a.g.e.*, s. 158.

¹¹ İbnülemin, *a.g.e.* , s. 119; Derman, *a.g.e.* , s. 229; Rado, *a.g.e.* , s.267; Alpaslan, *a.g.e.*, s. 100; Serin, *a.g.e.*, s. 193; M. Hüsrev Subaşı, “Hâmit Aytaç”, *DİA*, İstanbul, 1991, IV, s. 287.

sanatlarına yön veren ve İslam dünyasının dikkatlerini İstanbul üzerinde toplamayı başaran büyük Türk hattatlarının sonuncusudur.¹²

Yazılar

A: Giriş Kitâbesi:

Câmiî'nin harîm kısmına girerken kapı üzerinde “ İnes-salâte kânet alel-mü'minîne kitâben mevkûten”¹³ (Hiç kuşkusuz namaz mü'minler üzerine vakitleri belli bir farzdır)¹⁴ âyeti celî sülûs olarak yazılmıştır. Yazı yaklaşık 50x130 cm. mermer üzerine oyulmuş olup, bu oyulma esnasında harf anatomisinin keskin hatları kaybolmuştur. Yazının imzası vardır fakat tarihi yoktur (Resim-1).

B:Lafza-i Celâl, Lafza-i Nebî, Çihâr-ı Yâr, Hasan ve Hüseyin Levhaları:

Bu levhalar 8 adet olup, 1x1 m. ebatlarındadır. Yazılar celî sülûs zerendûd¹⁵'dür. Levhaların lafızları şöyledir: “ Allah celle celâluhû”, “ Muhammed aleyhisselâm”, “ Ebû Bekr es-siddîk radiyallâhu anh”, “ Ömeru'l- Fâruk radiyallâhu anh”, “ Osman radiyallâhu anh”, “ Ali radiyallâhu anh”, “ Hasan radiyallâhu anh”, “ Hüseyin radiyallâhu anh”. Lakap ve duâ cümlelerinin yazıları “hareke kalemi”¹⁶ kalınlığındadır. “ Radiyallâhu anh” ibâresinin her bir levhadaki istifi farklıdır. “ Hasan” levhasında tarih, “ Hüseyin” levhasında da hattatın imzası vardır (Resim-2).

C: Cum'a Âyeti Levhası:

Minber üzerinde asılı duran bu levha celî sülûs zerendûd olup, yaklaşık 80x20 cm. ebatlarındadır. Yazı, “ Yâ eyyühellezîne âmenû izâ nûdiye lis-salâti min yevmi'l-cum'ati fe-s'av ile zikri'llâhi”¹⁷ (Ey imân edenler, cum'a günü namaza

¹² Subaşı, *a.g.m.*, s.288.

¹³ Nisâ Sûresi 4/103.

¹⁴ Ömer Dumlu- Hüseyin Elmalı, *Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Anlamı (Meal)*, İzmir, 2004, s. 82.

¹⁵ Zerendûd: Hat sanatında altın mürekkep kullanılarak meydana getirilen celî yazılara zerendûd denir. Bkz. Abdulkadir Yılmaz, *Türk Kitap Sanatları Tabir ve İstihlaları*, İstanbul, 2004, s.381.

¹⁶ Hareke kalemi: Asıl yazı kaleminin üçte biri kalınlığında olan kalem. Bkz. Yılmaz, *a.g.e.*, s. 109.

¹⁷ Cum'a Sûresi 62/9.

çağrıldığınızda hemen Allâh'ı anmaya koşun)¹⁸ diye başlayıp devam eden Cum'a Sûresi'ndeki Cum'a âyetidir. Levhada yine imza mevcut olup tarih yoktur (Resim-3).

D: Mihrap Üstü Levhası:

Mihrap üzerinde bulunan levha, 250 cm. x 50 cm. ebatlarında olup celf sülüs zerendûd'dür. Levhada “ Kad nerâ tekallübe vechike fi's-semâi felenüvelliyenneke kibleten terdâhâ fevelli vecheke şetra'l-mescide'l- harâm”¹⁹ (Biz senin sık sık yüzünü göğe çevirip durduğunu elbette görmekteyiz. Bu sebeple seni, memnun olacağın bir kibleye döndüreceğiz. Artık yüzünü Kâbe'ye çevir)²⁰ âyeti yazılmıştır. Levhada sadece imza mevcuttur (Resim-4).

Değerlendirme ve Sonuç

Hâmit Aytaç hayatının sonuna kadar kalemi elinden bırakmamış bir hattattır. Hayatının son yıllarında verdiği eserler yaşlılığı dolayısıyla onun mertebesini göstermekten uzaktır (Resim 5). Sanat hayatının en parlak devri 1341/1923-1385/1965 yıllarıdır²¹. Hamit Bey, sanat hayatının zirvesinde olduğu yıllarda güzel eslere imza atmıştır. Bu dönem yazılarındaki harfler anatomik olarak daha olgun ve daha düzgündür. Yazı metindir (Resim 6). İstifleri gayet güzel ve başarılıdır. Ödemiş Kubbeli Câmii'ndeki yazıları da bu dönemin eserleri olup, evâsıt döneminin diğer eserleriyle karşılaştığımızda harflerindeki olgunluk döneminin özelliklerini yansıtmaktadır.

Hâmit Bey'in yazıları zerendûd olmasına rağmen kusursuz, harflerin kenarlarını çevreleyen çizgiler gayet düzgündür. Giriş kitâbesinin yazıları oyma olduğundan yazı kenarları düzgün değildir. Yazının istifi gayet başarılıdır. Harfler göze rahatsız etmeyecek şekilde yerleştirilmiştir. “Kânet” kelimesi “salat” kelimesi ile bütünlük içindedir. “Alâ”nın “yâ”sı ma'kus yâ olarak yazılmış, bu da yazıya muvâzene sağlamıştır. “Mevkûtâ” kelimesi üst üste uyum içinde yerleştirilmiştir. İsm-i celâl, ism-i nebî, çâr-ı yâr, Hasan ve Hüseyin levhalarının kalem kalınlıkları aynıdır. Ömer ve Osman levhalarındaki ayn harfleri ile Hasan ve Hüseyin levhalarındaki hâ harfleri küplü olarak yazılmıştır. Bu da yazıların dolgun gözükmesine neden olmuştur. Bu levhalardaki duâ ibâreleri ile Ömer ve Ebu Bekir

¹⁸ Dumlu- Elmalı, *a.g.e.*, s. 501.

¹⁹ Bakara Suresi I/ 144.

²⁰ Dumlu- Elmalı, *a.g.e.*, s.21.

²¹ Derman, *a.g.e.*, s. 229.

levhalarındaki lakab ifâdeleri istifi tamamlayan parça unsurlar olarak göze çarpmaktadır. Cum'a âyetindeki kelime ve harf grupları rahat bir şekilde yerleştirilmiştir. "Îlâ"nın yâ'sı ma'kus olarak yazılmıştır. Mihrap üstündeki levhada "fevelli vecheke" âyetinin tamamı yazılmıştır. Kelime ve harf grupları uyum içinde yerleştirilmiş olup, başarılı ve güzel bir istif ortaya konmuştur. Özellikle "mescidel-haram" kelimeleri birbirinden ayrılmaz bir bütünü oluşturmuştur. Giriş kitâbesi, cum'a âyeti levhası ve mihrap üstü levhasında imza mevcut fakat tarih mevcut değildir. Hasan levhasında 1376 (1956) tarihi vardır. Diğer levhalar da muhtemelen aynı tarihte yazılmış olmalıdır. Bu levhaların Ödemiş'e kim tarafından ve ne zaman getirildiği meçhuldür. Ancak, idâre heyetinden Kebapçı Hacı Mehmet'in camiye yardım maksadıyla İstanbul'a gittiği ve dönüşte beraberinde getirdiği söylentisi mevcuttur. Hacı Mehmet'in bu levhaları Hamit Bey'den ücret karşılığı mı, yoksa hediye olarak mı aldığı da bilinmemektedir.

KAYNAKÇA

- AKKAN, Yılmaz ve Arkadaşları, **Ödemiş Kültür Envanteri**, İzmir, 2001.
- ALPASLAN, Ali, **Osmanlı Hat Sanatı Tarihi**, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 1999.
- DERMAN, M. Uğur, **İslam Kültür Mirasında Hat Sanatı**, IRCICA Yayınları, İstanbul, 1992.
- DUMLU, Ömer ve ELMALI, Hüseyin, **Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Anlamı (Meal)**, İzmir, 2004.
- DURAL, Halil, **Ödemiş Tarihi** (Yay. Haz. Dr. Sabri Yetkin), İzmir, 2004.
- Hattat Hâmit Aytaç** (Anma Paneli- Eylül 1996), Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi Kültür ve Sanat Yayınları No:5, İstanbul, 1997.
- Hattat Hâmit Aytaç Kitâbı** (Yay. Haz. İsmail Yazıcı), İstanbul, 2002.
- İNAL, Mahmut Kemal, **Son Hattatlar**, MEB Yayınları, İstanbul, 1970.
- RADO, Şevket, **Türk Hattatları**, İstanbul, 1984.
- SERİN, Muhittin, **Hat Sanatı ve Meşhur Hattatlar**, Kubbealtı Yayınları, İstanbul, 1999.
- SUBAŞI, M. Hüsrev, **"Hâmit Aytaç"**, DİA IV, İstanbul, 1991.
- YILMAZ, Abdulkadir, **Türk Kitap Sanatları Tabir ve İstihlaları**, İstanbul, 2004.

Foto-1 : Ödemiş Kubbeli Câmii Giriş Kitâbesi.

Foto-2: İsm-i Celâl, İsm-i Nebî, Çihâr-ı Yâr, Hasan ve Hüseyin Levhaları.

Foto – 3 : Ödemiş Kubbeli Câmii Cum'a Âyeti,Yazı ve İmza Detayı.

Foto-4 : Ödemiş Kubbeli Câmii Mihrap Üstü Yazısı.

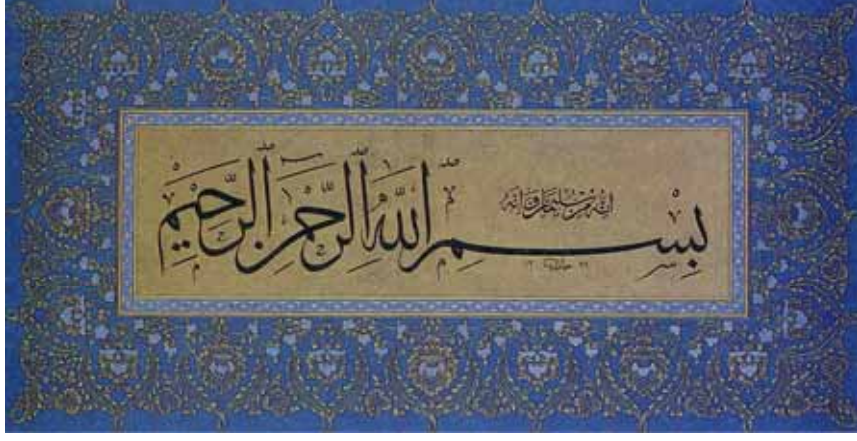

Foto- 5: Hâmit Aytaç'ın Evâhir Dönemi Eseri (Hattat Hâmit Aytaç Kitabı'ndan)

Foto- 6: Hâmit Aytaç'ın Evâsıt Dönemi Eseri (Hamit Aytaç Anma Paneli Kitabından)